

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22188/2024
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2872/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2872/24 од 12.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19050/18 од 25.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, дозвољено је преиначење тужбе извршено поднеском тужиоца од 11.06.2020. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од 01.10.2015. године до 31.12.2019. године исплати новчане износе опредељене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му исплати неисплаћене месечне износе пензија за период од 01.10.2015. године до 31.12.2019. године преко досуђених појединачних месечних износа из става трећег изреке до тражених месечних износа, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, како је ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од 15.02.1999. године до 30.09.2015. године исплати опредељене новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 206.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2872/24 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и

потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију побијајући је у целости због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачке 4. и 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете (исплате) поднета је 15.11.2018. године, а преиначена је повећањем тужбеног захтева 11.06.2020. године. Вредност предмета спора побијаног одбијајућег дела (којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу из ставова четвртог и петог изреке) износи 2.123.779,08 динара, што је динарска противвредност износа од 18.061,33 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, што је испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије према цитираној одредби члана 403. став 3. ЗПП, због чега је ревизија тужиоца у том делу недозвољена.

У преосталом делу, ревизија тужиоца је недозвољена јер је изјављена против правноснажне другостепене пресуде у делу којим је одлучено о жалби туженог, која је одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

У таквој процесној ситуацији тужилац је странка која је у том делу успела у спору и нема правни интерес за изјављивање ревизије на потврђени усвајајући део, због чега је његова ревизија у том делу недозвољена на основу члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић